

Szara Przystani

"Z czym przychodzisz? Kto Cię zna?
Jaki Cię poprzedza znak?
Jaką drogą w życiu idziesz?
Co zostawisz? Pomyśl chwilę."

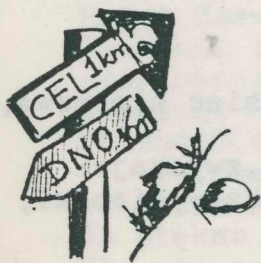
HARCERSKIEJ BRACI POD ROZWAGĘ

Kiedy przyglądam się ludziom w mundurach harcerskich, nasuwają mi się słowa piosenki:

"Srebrny krzyżu, przyjacielu mały
mów, mów, mów,
gdzie twe cele, szczytne ideały
posiał czas?"

Coś każe mi na dłużej zatrzymać wzrok na krzyżu. Błyszczący na naszej piersi od długiego czasu, zawarł w sobie niejedną radość, tragedię, tajemnicę... Jest symbolem naszej Służby, dążenia ideałów, ale czy jednakowo to pojmujemy? Czy przynajmniej podobnie odczuwamy odpowiedzialność, którą wzieliśmy na siebie przypinając go na piersi? Czym dla nas jest? Czy tylko ładnie uformowanym kawałkiem metalu? Czy może swoistego rodzaju "tablicą informacyjną", oznaką, która określa nasz stosunek do otoczenia? Stwierdza, że dobrowolnie przyjęliśmy na siebie obowiązki określone naszym prawem i przyrzeczeniem. Jak się do niego odnosimy? Jaką opinię o nas mieliby Druhowie, co poległ przed laty, między innymi za to, byśmy mogli go nosić bez przeszkód? Jak oceniliby nas i nasze postawy? Czym wreszcie jest to nasze harcerstwo? Postępowym ruchem młodzieżowym, czy "dziadkiem", który u schyłku życia przy każdej okazji wskazuje zakurzone laury sprzed lat? Czy warto być harcerzem-harcerką i czy to rzeczywiście zaszczyt? Pytania, ciągle pytania. Kto udzieli wyczerpującej odpowiedzi?

Duch Przystani

PS. "...może kiedyś, gdy szlaki odnajdziemy
i staniemy gdzieś przed prawdą twarzą w twarz
zrozumiemy i godni będziemy,
by harcerza dumnym mianem siebie zwać..."

Rozkaz L I/95

I. Wyjątki z rozkazu Komendantki Chorągwi

I. Kształcenie

II. Informuję, że kurs podharc mistrzowski z wynikiem pozytywnym ukończyły Druhny: pwd. Beata Gancarz, pwd. Renata Ryterska.

I.2. Informuję, że kurs drużynowych harcerek "ZASPA '95" z wynikiem pozytywnym ukończyły Druhny: Anna Łuczak, Marta Świtoń, Sabina Kaprańska, Katarzyna Trojańska.

2. Jednostki organizacyjne

2.1. Na własną prośbę zwalniam z funkcji po hufcowej Opolskiego Hufca Harcerek Druhnę pwd. Renatę Ryterską dziękując za pełnioną służbę.

2.2. Mianuję na funkcję po hufcowej Opolskiego Hufca Harcerek Druhnę: pwd. Beatę Gancarz.

3. Starszyzna

3.1. Na wniosek Komisji Stopni Instruktorskich zamykam próbę na stopień podharc mistrzyni Druhnom: pwd. Beacie Gancarz, pwd. Renacie Ryterskiej jednocześnie wnioskuję do Naczelniczki Harcerek o przyznanie stopni.

2. Komisja stopni

2.1. Otwieram próbę na stopień tropicielki Druhnie: ochot. Justynie Kaczmar z 950DH-ek "Wydry"

2.2. Otwieram próbę na stopień pionierki Druhnie: Katarzynie Weka z 950DH-ek "WYDRY"

2.3. Otwieram próbę na stopień wędrowniczki Druhnie: pion. Katarzynie Trojańskiej

2.4. Przyznaję stopień wędrowniczki Druhnie: pwa. Grażynie Dębickiej pion.

3. Zwolnienie

3.1. Zwalniam z funkcji drużynowej I40 ODH-ek "JAGI" Druhnę: pwd. Annę Dulewską pion. dziękując za pełnioną służbę.

4. Mianowania

4.1. Mianuję przyboczną hufca Druhnę: pwd. Iwonę Dragę pion.

4.2. Mianuję p.o. drużynowej I40 ODH-ek "JAGI" Druhnę: Karolinę Bernacką.

5. Sprawy różne

5.1. Przypominam o III Zjeździe Górnośląskiego Okręgu ZHR w Kluczborku w dniach 1-2 kwietnia 95

5.2. Zobowiązuję drużynowe do uregulowania składek harcerskich.

5.3. Otwieram konkurs na najlepszą drużynę hufca.

CZUWAJ!

hufcowa phm. Beata Gancarz węd.

to będzie oceniane:

I. Drużyna (proporzec, kronika, pieczęć obrzędowa, książka pracy, sieć alarmowa, plan pracy, rozkazy, ewidencja stopni i sprawności)

II. Działanie drużyny (praca ze stopniami, zdobywanie sprawności, zwyczaje i tradycje, prawo i przyrzeczenie, bohaterka, wycieczki, współpraca z otoczeniem, służba, praca w hufcu)

III. Rada Drużyny (praca rady)

IV. Zastępy (ilość, jakość, praca)

V. Zastęp zastępowych

VI. Organizacja pracy i gospodarność

VII. Ocena zbiórki drużyny.

© POWODZENIA

Drogie Druhny poznajmy się lepiej!Dziś przedstawiamy sylwetkę naszej vice-hufcowej.

WONA

DRÓŻKA

WONA DRAGA "DRÓŻKA" urodziła się 8 czerwca 1974 w Strzelinie

Obecny stopień harcerski: pionierka
instruktorski: przewodniczka

Przeżyte obozy: Mokrzec 1987
Szcuczarz 1988
Dzwonowo 1989, 1990
Sominy 1991
Piekło 1992
Kuźnica 1993
Lisowice 1994

Pełnione funkcje: stałe: drużynowa I42 ODH-ek "Zośka"
z-ca hufcowej Opolskiego Hufca Harcererek
okresowe: komendantka i podkomendantka na
wielu obozach.

"Drożka" zainteresowała się działalnością ruchu harcerskiego w wieku 10 lat. Najpierw należała do I4 Opolskiej Drużyny Harcerskiej, której drużynową była wówczas Szprota, a później Rafał Błaut. Jej zastępową była Małgorzata Możdżonek, która wkrótce założyła swoją drużynę I42 ODH "Zośka". W drużynie tej "Drożka" była przez długi okres podzastępową zastępu "Pomarańcze" a następnie założyła swój zastęp "Kajmanki". W 1989 na zimowisku w Gozdnicy "Drożka" przejęła drużynę. Funkcję drużynowej pełni do dziś.

Życie poza harcerskie:

Ukończyła II LO w Opolu i obecnie jest uczennicą Studium Medycznego, wydziału położnictwa. Pomimo nieregularnego rozkładu zajęć (dyżury w szpitalu, nocki) nadal aktywnie działa w Opolskim Hufcu Harcererek.

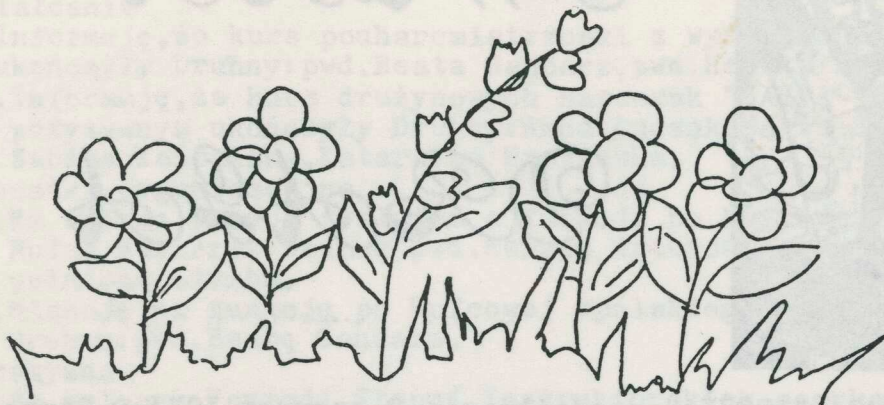
Ulubiona potrawa: przede wszystkim słodkie, takie jak czekolada oraz owoce-banany.

Ulubione zwierzę: papuga o imieniu Kacperek oraz wszystkie psy. Co sądzi o "Drożce" "Wodzia" (była harcerka I42 ODH-ek):

"To osoba, która poważnie myśli o życiu i wie czego oczekuje od życia. Jest bardzo dobrą koleżanką-można zawsze na nią liczyć. Ma piękne długie włosy, których pozazdrości jej wiele kobiet. Nie przypominam sobie, żeby miała jakieś wady. Mile wspominałam okres gdy wstępowałam do I42 ODH-ek. "Drożka" była dla mnie drugą matką, zresztą tak było do końca."

zebrała : p.wd. Grażynka Dębicka wędz.

Od tego numeru rozpoczynamy cykl artykułów o tematyce ekologicznej. Prosimy o przynoszenie ciekawych materiałów do Druhny Iwony Betcher (I maja 33/8).

W ostatnich latach żaden chyba wyraz nie zrobił takiej kariery jak wyraz EKOLOGIA.

Jeśli słuchamy radia, oglądamy telewizję, czytamy reklamy i prasę możemy odnieść wrażenie, że wszystko jest lub staje się ekologiczne. Coraz częściej spotykamy się z określeniami:

ekologiczna żywność, moda ekologiczna, ekologiczna farba i niektóre inne chemikalia, zabawki ekologiczne, futra ekologiczne (sztuczne). Istnieje także wiele ekologicznych organizacji i partii. Odprawiane są msze ekologiczne.

Ale czy wszyscy wiemy co to jest w końcu ekologia?

Termin ekologia po raz pierwszy wprowadził do nauki niemiecki przyrodnik Ernest Haeckel w 1869 roku. Słowo to pochodzi od greckiego oikos oznaczającego miejsce życia, dom oraz logos - nauka.

Tak więc ekologia jest nauką badającą związki, zależności między organizmami, a ich środowiskiem.

Chociaż pojęcie ekologia zostało wprowadzone stosunkowo późno, to znajomość ekologii towarzyszyła nam od najdawniejszych czasów. Już człowiek pierwotny był ekologiem. Aby przeżyć musiał przecież znać swoje środowisko, zjawiska jakie w nim zachodziły oraz organizmy, jakie w nim żyły. Człowiek jednak żył wówczas w pełnej harmonii ze środowiskiem.

W miarę rozwoju cywilizacji środowisko zostało katastrofalnie zniszczone, a jednocześnie poziom wiedzy ekologicznej w społeczeństwie zmalał. Jednak w ostatnich latach obserwuje się burzliwy rozwój ekologii. Ta dziedzina wiedzy ma przecież ogromne znaczenie dla człowieka i przyrody. Bez znajomości procesów zachodzących w naturze i praw, jakimi one się rządzą, nie sposób myśleć ani o racjonalnym korzystaniu z zasobów naturalnych, ani o ochronie zagrożonej przyrody, ani też o usunięciu szkód i regeneracji zniszczonego środowiska.

Niestety słowo ekologia stało się obecnie sloganem, używanym bardzo często przez ludzi, nie mających zielonego pojęcia co ono oznacza (np. kolor ekologiczny). Bardzo wielu ludzi próbowało ma ekologii zrobić karierę. Bardzo wielu młodych (i nie tylko), aktywnych, kierując się szlachetnymi ideami zupełnie niepotrzebnie nazywa się ekologami, a swą organizację zalicza do ekologicznych.

pwd.Grażynka Dębicka